

viam ostendat? Quicquid igitur sit de usu aliquali, ad indefes-
sum scrutatorem obscuritatum earum redundante, non nisi otiosis
tamen ingeniis commendari labor iste poterit; cum satis habeamus
lucis ad fidem & vitam in ipsis Scripturis sacris, & in ejus medita-
tione tempus *die ac nocte* collocari queat longè utilius. Qvis ve-
rò sanus, hisce positis, Salvatorem nostrum ad scripta ejusmodi
mystica, etsi quædam extiterint, provocasse, affirmare potest? Neq;
etiam *alibi* probavit Observator, prout gloriatur, Christum ac Apo-
stolos Cabbala, tali modo, ut vocem ipse sumit, accepta, usos esse,
Qua de re quædam dicentur c. IV.

CAP. III.

De Scrutandi actu.

§. I. Actus scrutandi τὰς γραφὰς insinuatur à Salva-
tore voce ἐπειρᾶτε; quæ vox, ut iis, qui Græcæ linguæ non
plane rudes sunt, facile constat, tam *indicativi* quam *imperativi*
modi esse potest; indeque, sicut in æquivocis fieri solet, ex-
plicatio ex contextu atque circumstantiis petenda venit. Non
negandum equidem, modò rationes statim insequentēs, quas ante
sect. I. §. 4. adduximus, considerentur, nempe: quod *vita eterna in*
Scripturis habeatur, eæque *de Christo testentur*; non adeo mul-
tum interesse: an vox ἐπειρᾶτε *indicativè*, an *imperativè*, expli-
cetur. Imò B. Prücknerus *Vind. ad h. l.*, (quem procul dubio
intelligit *Misander in Delit. Bibl. ad h. l.* dum per vitium typogra-
phicum ad *Brücknerum* provocat) p. 600 b., *Scrutamini*, inquit,
imperando an indicando sumatur, haud pili hic interest. Nam tota
vis argumenti nostri in his est: illæ testantur de me. Prücknerum
sequitur B. Qvensted. *Syst. P. I. p. 219.* Nec minus B. Seb. *Schmi-*
dus Coll. Bibl. post. Loc. I. §. 4. dicit, *quod non plane pervertatur*
sensus & usus loci, si in Indicativo legatur. Sane, si adesset *indi-*
cativus, sequenti modo: *legite Scripturas, & illæ testantur de me;*
in hac oratione Christi, in qua ille personam suam ex S. Scripturis,
ut ita loquar, legitimabat, adesset *legendi præceptum*; etsi non *ex-*
PLICITÈ per apertum imperativum, tamen *IMPLICITÈ* propter ad-
junctam rationem: dum scil. vult, ut Judæi legentes id credant,
quod